

İslâm'la Terör Bağdaşır mı?

Hayrani ALTINTAŞ*

ABSTRACT

Does Islam Agree with Terror. To use the terms 'Islam' and 'terror' together and to say that they are related to each other is contradictory logically and historically. Islam is not a religion that has endorsed terrorism both theoretically and in its historical course. Terror is an act that clashes with Islamic notion of God, law, and Islamic aesthetics. Islam is a religion that recognizes freedom of speech, opinion, and faith to all people, Muslims or non-muslims, that are not inclined to terrorism. In this respect, terrorism is a western-born movement especially in the sense of the word used today. Humanity often witnessed its particular instances in the last century. The Qur'an explains in various verses that a Muslim cannot be a terrorist, but other people may. Because Islam has a law even for warfare. In this respect, Islam does not approve of terrorism that eliminates law.

KEY WORDS: Islam, Terrorism, Qur'an, Law, Aesthetics.

Böyle bir konudan söz açmanın gereği, son zamanlarda ortaya çıkan terör hareketleri sebebiyle olmuştur.

Gerçekte, din olarak "İslâm" düşünüldüğünde, bunun abesle meşguliyet olduğu hemen anlaşılır. Çünkü, İslâm kelimesi, "slim" kökünden gelmekte ve anlam olarak *sulh*, *sükun*, *barış* manalarını ifade etmektedir. Böyle olunca, İslâm ile terörün bir arada bulunması imkansız olmaktadır.

Diğer yönden, bu dini koyan yüce Allah, Yaratıcı olarak "Esmâü'l-Hüsna"-ya yani *Güzel Adlar*'a sahip bulunmakta ve kendini kullarına böyle bildirmektedir. Bu açıdan, var edilen âlem, sözü edilen *Güzel Adlar*'ın şekillendirdiği güzellikler âlemidir. Yaratılış düzeni itibarıyla onda hiçbir çirkinlik ve eksiklik yoktur. Din, kulların da bu güzele iştirakini istemektedir. O halde, insanlardan istenilen sadece güzel hareketlerdir. Nitekim, Nahl suresinin 90 nıncı âyeti kerimesi şöyle buyurur :

"Haberiniz olsun ki Allah, size adaleti, iyi davranmayı ve yakınlarla yardımda bulunmayı emrediyor; hayasızlığı, fenalığı ve azgınlığı yasaklıyor; dinleyip anlayıp tutasınız diye size öğüt veriyor."

Bir başka husus, İslâm Dininin kuralcı bir din olmasıdır. İfade edilen güzellikler âleminin sağlanabilmesi için kimi kurallar gerekli olmuştur. Çünkü,

* Prof. Dr., Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi.

Kur'anî ifade ile "insan fesat çıkarıcı ve kan dökücü"¹ bir varlıktır. Böyle bir nitelikteki insanın yaratılıştaki düzeni bozmaması için pek çok kurallar bildirilmiştir. Bu kurallar, daima, sulhu, sükûnu ve barışı temin eden davranış şekilleri olarak ortaya çıkar.

Etik ve estetik açıdan terörü değerlendirirsek, İslâm'ın güzelliğiyle asla ve kat'a bağdaşmaz.

Hukuk açısından bakarsak, insan haklarının son derecede korunduğu ve hakların ihlaliyle ilgili pek ağır müeyyideler getirildiği göz önüne alınırsa terörün şiddetle ret edildiği müşahede edilir. İnsan hakları denilen ve Tabîî Hukukun konusunu teşkil eden haklar, İslam Dininin hassasiyetle koruduğu haklardır ve bu hakları veren yüce Allah tarafından korunmaktadır.

Diğer taraftan, şüphesiz, *Kur'anî tefekkür*, daima, yükselişi gerçekleştirir. Bu yükseliş, ahlaki anlamda, faziletlerin kazanılmasıyla âlem hakkında sahip olunan bir şuur hali ile ortaya çıkar. Bu tefekkür, her varlığı kâinata işgal ettiği yere ve yaratılış düzeni içindeki konumuna göre değerlendirme demektir. Kur'anî tefekkür, her varlığı yüce Yaratıcı'nın verdiği kıymet hükümlerine göre değerlendirir. Aynı zamanda, bu değerın korunmasını ister. Gene bu tefekkür, yüce Allah'ın verdiği değeri aşağılayan her kişinin şiddetle cezalandırılacağını da bildirir.

Kur'anî tefekkürün telkin ettiği söz konusu yükseliş, ilimler tarafından takviye edilir, kuvvetlendirilir. Çünkü, ilimler, varlığın sahip olduğu değeri ortaya koymaya matuf araştırma sonuçlarını bildirirler. Yaratılışın sırlarını keşfetme yolunda faaliyet gösteren ilimler, var oluş düzenindeki kanunları da bularak kişiyi düzen fikrine, kural düşüncesine ve uygun hareket etme anlayışına götürürler.

Bundan dolayıdır ki, Kur'an-ı Kerim sık sık var oluş düzenini keşfetme hususunda *ilimlerin tahsilini*, yani araştırma ve incelemeyi salık verir.

Nihayet, Kur'an-ı Kerim, İslâm kelimesini açıklarken onu, konulan kuralara, *şartsız teslim olma* şeklinde izah eder.²

Bütün ilimler, *Kur'an-ı Kerim*³ ve buna bağlı olarak *Tasavvuf*, kalplerde huzur ve güvenin(*sekînetün*) yani sükûnetin bulunmasını tavsiye ederler. Buradaki "*sükûn*" her türlü aşırılıklardan uzak, herkesin emnü emanet içinde olduğu bir haldir. Yani, her türlü kavga gürültü, münakaşa, münazara, niza ve gayri insanî tutum ve davranışların dışında mutlak sükûnet halidir. Ancak, bu mutlak "*sükûnet hali*", pek çoklarının yanlış olarak anladıkları şekilde, durgunluk veya atâlet hali, görevsizlik ve gayesizlik durumu değildir. Aksine, her türlü aşırılıklardan uzak, çalışkan, üretken, faal bir kişinin

1 Bakara, 31.

2 Bakara, 131. Açık bir şekilde, Âli İmran Suresi'nin 20. âyetinde bu teslimden söz edilir: "Eğer seninle tartışmaya girerlerse, de ki: "Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah'a teslim ettim." Kitap ehline ve ümmilere de "Siz de Allah'a teslim oldunuz mu?" de. Eğer teslim oldularsa doğru yolu buldular demektir. Yok eğer yüz çevirirlerse sana düşen, yalnızca duyurmaktır. Allah kullarını çok iyi görmektedir".

3 Fetih, 4.

elinden ve dilinden diğer insanların emin olma halidir. Çünkü, “İnsan için çalışmasından başka bir şey yoktur” ayetince durgunluk ve atâlet İslam’ın reddettiği bir husustur.

Diğer taraftan, Kutsal kitabımız Kur’an-ı Kerim, *iyimserlik ve ümit* verir. Erzurumlu İbrahim Hakkı’nın,

*Hak şerleri hayr eyler
Ârif anı seyr eyler
Zannetme ki gayr eyler
Mevla görelim neyler
Neylerse güzel eyler...*

mısralarıyla, Yunus Emre’nin,

*Garip ne ağlayıp gezersin burada
Ağlatırsa Mevlam yine güldürür...
Kerimdir onarır kulun işini,
Ağlatırsa Mevlam yine güldürür...*

mısraları, bu iyimserliği en veciz bir şekilde ifade ederler.

Şu husus herkesçe çok iyi bilinmektedir ki, bir *Müslüman tipi* vardır. Bu tip sevgili Peygamberimiz Muhammed Aleyhisselamın “*Mümin elinden ve dilinden insanların emin olduğu kimsedir*” hadisi şerifleriyle şekillenmektedir. Buna göre, Müslüman şahsiyeti “*orta ümmet*”⁴ kalıbıyla belirlenmiştir.

Bir mümin tipini, böylece, kısaca, şekillendirdikten sonra, bu tiple terörün bağdaşıp bağdaşmadığını âyetler ışığında görmeye çalışalım.

İnsanlık tarihi boyunca terör var iken şimdiye kadar bundan hiç söz edilmemiş ne hikmetse Amerika’da meydana gelen 11 Eylül olayından sonra sık, sık söz edilmeye başlanmıştır. Bunun yanında, Yunanistan’da vuku bulan bir 17 Kasım terörü vardır. Almanya’da RAF’ın, İspanya’da ETA’nın, İtalya’da Kızıl Tugayların teröründen söz edilmiştir.

Ama bunların yanında, yıllardır devam eden bir İsrail Devlet teröründen, Bir Amerika Birleşik Devletleri teröründen, bir Rus teröründen söz edilmektedir.

Dikkat edilirse, terör, Batı kökenli bir eylemdir. Son zamanlarda, bir de, teröre karşı bir terör olan Orta Doğu teröründen söz edilmektedir.

O halde, terör, düzeni veya huzuru bozmaya yönelik bir faaliyet olup çeşitli adlar taşıyan başkaldırı eylemleridir. Müslüman, Hıristiyan, Yahudi terörleri yok, ama bu dinler adına yapılan terör eylemleri, devlet terörleri veya din adına büyük ve küçük saldırılar vardır.

Kur’anî düşünce her türlü intihar saldırısını suç olarak niteler ve bu suçun cezasının ahrette çekileceğini ifade eder. Şurâ Suresi 42. ayet bu hususu açıkça belirtir:

“Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere *tecavüz ve haksızlıkta bulunanların* aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azap vardır.”

4 Bakara, 143.

Programlı bir düzenden yana olan Kur'anî düşünce, sözü edilen düzenin bozulmasını hiç mi hiç istemez. Yüce Allah bozguncuları lanetler ve onları "şeytanın adımlarını izleyenler" olarak tavsif eder:

"Ey iman edenler, hepiniz topluca barış ve güvenliğe (silm'e = İslâm'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü, o, size apaçık bir düşmandır."

Güvenlik, ancak Kur'an ahlakı ile sağlanabilir. Ahlak, düzeni, tertibi ve huzuru verir. Bunun aksi bir tavır kötüdür.

"Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) terk edenler ve yer yüzünde fesat çıkaranlar; işte lanet onlar içindir. Ve kötü yurt (cehennem) onlarındır."

Yer yüzünde, her türlü helal nimetten faydalanma serbest bırakıldığı halde, ahlakî ve insanî düzeni bozma, yasaklanmıştır. Çünkü, bozgunculukla huzur, güven ve mutluluk ortadan kalkmaktadır. Bakara Suresi'nin 60. ayeti bu tür bir bozgunculuğa vurguda bulunur:

"Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için; yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın..."

Bozgunculuğun yasaklanması ve kötülüğü pek çok âyeti kerimede sık sık vurgulanır. Bunlardan biri de, yukarıdaki mealle aynı şekilde olan A'raf Suresinin 56. Ayetidir. İslâm barış dinidir. Halbuki, terörü yapan için barış yoktur. Çünkü, onun için "öteki taraf" vardır. Bu öteki taraf, korkutulması, huzursuz edilmesi ve daima ateş üstünde oturması istenilen taraftır.

Bozgunculuk bir yasak ve cezası ahirette verilecek bir suç olmakla kalmaz, ceza buradaki maddi hayata da uzanır. Yunus Suresi 81. Ayette "Allah bozgunculuk yapanların işini düzeltmez" denilerek dünyadaki ceza hatırlatılır.

Terör, soykırım ve katliam dünyanın her yerinde görülüyor. Çeşitli bahanelerle hem insanlar, hem de devletler terör uyguluyorlar. Güya düzeni temin etme adına süper devletler veya diğerleri devlet terörü yapıyorlar. Petrol veya diğer yer altı ve yer üstü zenginliklerini elde etmek için, terör yapıyor. Gene, düzeni koruma adına soykırımlar yapıyor. Bir ırkı koruma adına katliamlar gerçekleştiriliyor.

Amerika Birleşik Devletleri, İsrail, Rusya ve daha pek çok devlet, terörü bahane ederek, milletler üzerinde terör estiriyorlar. Şehirler bombalanıyor, insanlar öldürülüyor, çocuklar mermilerin altında can veriyorlar. İnsan hakları savunucuları, devlet terörleri karşısında ya suskun duruyorlar veya bizzat bu terörlere iştirak ediyorlar. Masum insanlar terör karşısında çaresiz ve silahsızlar. Vatanları işgal edilenler, hakları gasp edilenler, baskı ve terörle susturulanlar, işgalcilere, gasıplara ve zorbalara karşı kendi haklarını korumak için harekete geçince terörist olarak damgalanıyorlar. Gerçek teröristler, teröre karşı çıkmayı terörizm olarak değerlendiriyorlar. Babasının yanında, terörist bir devletin askerinin kurşunlarıyla ölen bir çocuk, gözleri yaşartmıyor, kalpleri yumuşatmıyor ve vicdanları sızlatmıyor.

İnsan haklarını savunması gerekenler, büyük teröristlerden korkarak teröre göz yumuyorlar. Teröre en çok karşı çıkması gereken Müslüman Devlet-

ler, ya teröre yandaşlık ediyorlar veya teröre göz yumuyorlar. “*Bana dokunmayan yılan bin yaşasın*” deyip başlarını kuma sokuyorlar. En çok Müslümanların maruz kaldığı teröre onların aydınları hiç kulak asmıyorlar. Veya ordularla savaşmak yerine masum halka saldıranlar hiç kınanmıyor.

Yüce Allah, Bakara Suresinin 205. Ayetinde, terörün her türlüünü ret ile takbih ediyor. İktidarların terör vasıtası olarak kullanılmasını yeriyor:

“*O, iş başına geçtimi, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helaka çalışır; Allah bozguncuları sevmez.*”

* * *

Kur’anî düşüncede, iman edenlere düşen sorumluluk, iyiliği ve güzelliği hakim kılmaktır. Müslümanlar, *diğer milletlere örnek olmak üzere her türlü aşırılıktan uzak orta bir millet olarak* nitelendiriliyorlar. Görevleri, her türlü kötülüğü, çirkinliği ortadan kaldırmak bunun yerine iyiliği ve güzelliği yaygın hale getirmektir. Onlar, Kur’an-ı Kerim’in belirttiği ve Allah’ın selamının üzerine olduğu Peygamberin şahsında şekillendirdiği veçhile, ellerinden ve dillerinden herkesin emin olduğu bir millettir.

“*Onlar(o müminler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kularlar, zekatı verirler; iyiliği emreder ve kötülükten sakındırırlar. İşlerin sonu Allah’a varır.*”⁵ mealindeki âyeti kerimede belirtilen surette her şeyi güzelce yaparlar.

Müminlerin tarif edildiği pek çok âyeti kerimede, görevin iyilik olduğu vurgulanır. Kendisi “*hayrun mahzun(sırf iyilik, Kur’anî ifade ile en iyi, “... hayru’l-hâkimîn (Hakimlerin en hayırlısı) gibi*”⁶ olan yüce Allah, daima iyiliği emreder. O zaman, iyi olanın yarattığı sadece iyiliktir. Kötülüğü tercih eden insandır. İnsanın tercihine bağlı olarak kötülük var edilmiştir. Kur’an-ı Kerim’e kulak verelim:

“*... Allah’ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun, yeryüzünde bozgunculuk arama. Allah bozguncuları sevmez.*”⁷

Bu Ayeti Kerimede dikkat çeken iki husus var. Bunlardan birincisi, “*iyilik yapmakla emredilmiş olmak*”; ikincisi, “*bozgunculuk yapmamak*”..... Sadece “*iyilik yap*” denilmemektedir. Çok genel anlamda bozgunculuğu ifade eden “*fesad*” kelimesi kullanılmıştır.

Diğer taraftan, “*güzel davranmak*” veya “*herkese güzel davranmak*”,⁸ Kur’anî bir emir olarak bir görev halinde insana emredilmiştir.

Sadece kişinin güzel veya iyi davranması yetmemekte, diğer kimselerin de iyilik yapması hususunda yardımcı olma emredilmektedir. Bir çok surede olduğu gibi, Mâide Suresi’nin 2. Ayetinde de belirtilen bu husus, iyiliği yaygın hale getirmek için takip edilmesi gereken yolu göstermektedir.

İyilik veya güzel davranış öylesine tavsiye edilmiş, o kadar taltifte bulunulmuştur ki, iyiliğe on sevap, kötülüğe ise sadece karşılığı uygun görülmüştür:

5 Hac, 41.

6 Bkz. Meselâ, Yusuf, 64.

7 Kasas, 77.

8 Hicr, 85; ayrıca bkz. Nisa, 36.

*“Kim (Allah’ın huzuruna) iyilikle gelirse ona getirdiğinin on katı vardır. Kim de kötülükle gelirse o, sadece getirdiğinin dengiyle cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.”*⁹

İslâm Düşüncesi açısından davranış kuralı olan bir başka husus da *âdil davranma* gereğidir. Kur’an-ı Kerim, bir çok âyeti kerimede adaletli davranmayı emreder. Nisâ Suresinin 48. ve 135. Ayetleri bunlardan ikisidir. Müslümanlar, aynı zamanda, *“adâleti ayakta tutan”* millet olmalıdırlar. Her konuda âdil davranmak suretiyle adâleti ayakta tutma, hem dini hem de ahlakî bir görevdir. Böyle olması sebebiyle, Müslümanları, sorumluluk alanına sokmaktadır.

Hucûrat Suresi’nin 13. Ayetinde belirtildiği veçhile, insanların, çeşitli renkleri, ırklar ve milletler halinde yaratılmış olmaları, sadece birbirlerini her açıdan tanıyarak insani muameleler içinde bulunmaları açısındandır. Bu çerçevede, bir millete karşı olan kin bile Müslümanları adâletten ayırmaz. Çünkü, Müslümanda kin olmadığı için adâletsizliğe sebep olacak bu duygudan uzak bulunur.

İslâm Düşüncesinde, en önemli hususlardan biri de kişilerin *düşünce hürriyetine* sahip olmalarıdır. Gaşiye Suresi’nin 21. Ayetinde belirtildiği gibi, bu hürriyet her türlü zorlamanın dışındadır. Bakara Suresi’nin, *“Dinde zorlamanın olmadığına”* dair 256. Ayeti de bunu açıkça doğrular. Çünkü, inanan kişiye düşen görev, insanları iyiye ve güzele yani İslâm’a çağırma olmakla birlikte, bu ancak *“en güzel şekilde”* olmalıdır. *“Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütlerle çağır”*¹⁰ mealindeki âyet, iyi davranış zorunluluğunu göstermektedir.

İnsanların inanç hususunda herhangi bir zorlamada bulunmasının yasaklanması, *“hidayet vermenin sadece yüce Allah’a mahsus olması”*¹¹ keyfiyetinden kaynaklanmaktadır.

Herhangi bir zorlamanın bulunmadığına dair bilgiler, bir çok surenin yanında, Kâfirûn suresinde verildiği gibi, Yunus Suresi’nin 99. Ayetinde geçen *“...Eğer Rabbin dileseydi yeryüzündeki insanların hepsi inanırlardı...”* ilahi bildirisiyle vazihan beyan edilmektedir. Buradan anlaşılıyor ki, inanç kişilerin kendilerine bırakılmıştır.

O zaman, insanlara hiçbir zorlama uygulanmaz. İnançlarına hücum edilemeyeceği gibi, kendilerine de saldırılamaz. Esasen, birçok âyeti kerimede olduğu gibi şu âyetlerde de masumları öldürmek haramdır:

Bunun için İsrailoğullarına kitapta şunu bildirmiş idik: “Her kim bir kişiyi, bir kişi karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuğu olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa, bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur.” And olsun ki, peygamberlerimiz onlara apaçık delillerle geldiler de sonra içlerinden bir çoğu, bütün bunların arkasından hâlâ yeryüzünde bozgunculuk ve cinayette çizgiyi aşmaktadırlar. Allah’a ve peygamberine karşı savaşmaya kalkışan ve yeryüzünde bozgunculuğa

9 En’am, 160.

10 Nahl,125.

11 Bakara, 272.

çalışanların cezası, öldürülmelerinden veya asılmalarından veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesinden veya buldukları yerden sürülmelerinden başka bir şey olmaz. Bu, onların dünyada çekecekleri bir zillettir. Ahrette ise kendilerine büyük bir azap vardır.”¹²

Gene birçok âyette belirtildiği gibi, Furkan Suresi'nin 68 Ayetinde de haksız yere cana kıymak mahkum edilir ve masumları öldürmek haram kınır.

Acaba, bazı Müslüman gurupların bozguncu olarak gördükleri halklara karşı takındıkları bombalama tavrı bu âyette ifade edilen “*Yeryüzünde bir bozgunculuğu olmaksızın*” ifadesinin aksi “*bozgunculuk edenler*” içine mi girmektedir? Meselâ, İsrail, Filistin’de, bizzat kendisi bozgunculuk yaptığı için, âyeti kerimede belirtilen bozguncu millet mi olmaktadır? Elbette, İsrail, genişleme programı çerçevesinde, haksız yere işgallerde bulunarak “*bozguncu*” niteliğini kazanmaktadır. Pek âlâ... Buna karşılık olarak, İsrail ordusuyla mı savaşmalı, yoksa halk topluluklarına bomba atarak mücadele mi etmelidir? Bu konuda verilecek fetvalarda çok dikkatli olunmalıdır.

“*Sonra da, o, iman edip de sabrı tavsiyeleşen ve merhameti tavsiyeleşenlerden olamadı.*”¹³ âyeti kerimesini sadece müminlere hasrederek diğerlerini bunun dışında mı tutmak icap eder?

“*Muhammed, Allah’ın peygamberidir. Onun beraberindekiler ise, kafirlere karşı çok çetin, kendi aralarında son derece merhametlidirler...*”¹⁴, âyeti kerimesinde belirtilen tarzda, İsrailileri kâfir kabul edip onlara karşı çetin mi olunmalıdır? Çok düşünmek gerekir...

Bu örnekten sonra, İslâm Dininin insanlara davranış kuralı olarak telkinlerine bir göz atalım.

Her şeyden önce, Sevgili Peygamberimiz Muhammed Aleyhisselam'a emredilen husus, tam bir hoşgörü misalidir:

“*(Resulüm), Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.*”¹⁵

O halde, Müslüman bir kimsenin tutumu af yolu olacak, intikam alma olmayacaktır. Burada söz konusu olan, elbette müstevilileri affetmek değildir.

Ayrıca, pek çok diğer âyetin yanında, Âl-i İmran Suresi'nin 134 ve 159. Âyetleri de affi benimsemeyi, nezaket içinde davranmayı tavsiye ederler. Çünkü, “*iyilik ile kötülük bir olmaz*”.¹⁶ İki cihanın efendisi Hz. Peygamber’e yapılan tavsiye, insanî davranışlarda, her şeye rağmen, “... *Yine de onları affet.*”¹⁷ emri şerifidir. Şunu hemen ifade etmek gerekir ki, burada kişiye ait haklar söz konusu olduğu zaman affetme ifade edilmektedir. Yoksa insan hakları söz konusu ise bu hakların savunulması elbette gerekli bir husustur.

Yüce Yaratıcı, her türlü bozgunculuk halinde, bu bozgunculuğa maruz kalan müminlere yardım edeceğini bildirmektedir. Tabii burada söz konusu

12 Maide, 32.

13 Beled, 17.

14 Fetih, 29.

15 A'raf, 199.

16 Fussilet, 34.

17 Maide, 13.

olan, müminlerin bozgunculara karşı müsbet çıkışları yanında, yüce Allah'ın yardımındır. Nitekim, Yahudilerin bozgunculuklarıyla ilgili âyette şu şekilde bildirilmektedir:

*"...Her ne zaman savaş için bir ateş tutuşturularsa, Allah onu söndürdü. Onlar yeryüzünde bozgunculuk için koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez."*¹⁸

Bununla birlikte, unutulmamalıdır ki, "zulme karşı savaşıma", gene, yüce Allah'ın bir emridir.¹⁹ İnsan haklarına, Müslümanların canlarına ve mallarına ve nihayet yurtlarına tecavüz, zulüm olarak kabul edilmekte ve böyle bir durumun ortaya çıkmasında savaşa müsaade edilmektedir.

Savaş sırasında, dikkat edilmesi gereken bir kural aynı şekilde tavzih edilmiş ve Müslümanların dikkatli davranmaları istenmiştir :

*"Size savaş açanlarla siz de Allah yolunda çarpışın; fakat haksız taarruz etmeyin. Çünkü, Allah, haksız taarruz edenleri sevmez."*²⁰

Sevgili Peygamberimiz Muhammed Aleyhisselam'ın güzel bir sözü bu âyeti açıklar mahiyettedir. Herkesçe çok iyi bilinen bu hadisi şerifte, "Rasulullah'ın dini üzerine sefere çıkın, ama ihtiyarlara, kadın ve çocuklara ilişmeyin." denilmektedir.

Allah yolunda, Müslüman halkın huzur ve güveni için yapılacak cihat, nefisle mücadeleyle olacaktır. Bu hususta gayret gösterme her kişinin inancı, samimiyeti ve ahlakıyla ilgilidir.

Bırakılsın bir başkasına kötülük yapmak, kişinin kendisine bile kötülük yapması yasaklanmıştır. İnsanın kendisine yapabileceği en büyük zulüm veya haksızlık intihardır. Bu da yasaktır.

*"Ey iman edenler; mallarınızı aranızda haksız bahanelerle yemeyin. Ancak kendiliğinizden rıza ile yaptığınız bir alışveriş bunun dışındadır. Kendi kendinizi de öldürmeyin! Allah size karşı gerçekten merhametlidir."*²¹

O halde, intihar saldırılarını nasıl izah etmelidir? Hangi geçerli sebep bu yasak eylemi meşrulaştırabilir? Şehitlik kendini öldürmek midir? Yoksa mümkün olduğu kadar düşman öldürdükten sonra kazara bir düşman kurşunuyla ölmek midir? İntiharı "şehitlik" olarak niteleyenler neden kendileri şehit olmuyorlar?

Allah'ın düşmanları ve Müslümanların düşmanlarıyla savaşmalıdır. Ama nasıl hangi sahada bunu iyi tesbit etmek gerekir.

Buraya kadar söylediklerimiz, kişilerin adâletle muamele etmesi gerektiğini ve herkese ve her şeye hakkını vermesini ve âdil olmasını lüzumlu kılmaktadır.

Türk Tarihi, milletimizin ne kadar âdil olduğunu ve adâletin ne derecede yaygın olduğunu gösterir. Herkesçe bilinen hususları tekrar edip övünç misallerini yinelemek istemiyorum.

18 Maide, 64.

19 Hac 39.

20 Bakara, 190.

21 Nisa, 29.

Bunun aksi olarak, Batı Tarihi ve Amerika Tarihi, maalesef, haksızlıklar ve adâletsizliklerle doludur. Haçlı ruhu, Tarih boyunca her alanda kendini göstermiştir ve halen de faaliyetine devam etmektedir.

İşte Batı'nın acımasız terör anlayışı : Michael Bakunin şöyle diyor: "İdeal terörist bir tek bilim tanır: Yok etmek..." Bundan dolayı, Batı her yerde çeşitli şekillerde yok ediyor.

Batı dünyasında bir fobi (korku) vardır. Buna doğru bir ifade ile, 3. Dünya Fanatizmi denilebilir. 3. Dünya ülkelerinden fevkalade korkulmaktadır. Bunun için en kolay suçlama, onları terörizmi destekleyen ülkeler olarak göstermektir. Bunun için de terörizm yapmalıdır. İnsanlar arasında korku ve dehşeti yaygın halâ getirmeli ve endişeli günlerin içinde teröristleri kurtarıcı olarak benimsemelerini temin etmelidir. Çünkü, terörü uygulayanların planı, korku ve paniğin sonunda, insanlar, özellikle, Müslümanlar arasında, yılgınlık meydana getirmektir. Bir tarafta, düzenli, modern silahlarla mücehhez ve kuvvetli ordular, diğer tarafta, haklarını savunmaya çalışan bazı halk kesimleri vardır. Durumu nasıl açıklayacağız?

Kendi terörizmlerini ortaya koyabilmek için ortaya atılan bir başka yanıltıcı propaganda "radikalizm tehlikesi" dir. Radikalizm, köklü değişiklikler ister. Halbuki, İslâm Dünyasında köklü değişiklik isteyen hiçbir hareket yoktur. Çünkü, kökte bir değişiklik yoktur. Kökten kopma, ayrılma ve değiştirme yoktur. Kur'an-ı Kerim olduğu gibi durmaktadır. Öyle ise, bu radikalizm yanılgısının esası nedir? Karşıda yeni bir düşman yaratmak ve teröristler var etmektir.

Yeni dünyada, terörizm bir yaşama mesleği haline getirilmiştir. Materyalizm, kapitalizm ile terör birleşmiş, yeni teröristler meydana getirmişler ve siyasetlerini bunun üzerine bina etmişlerdir.

Kur'an-ı Kerim sulhcadur. İslam ırklara karşı değil, teröre karşıdır.

